

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Prophetia Apocalyptica S. Joannis Apostoli

Kircher, Heinrich

Coloniæ Agrippinæ, 1676

§. I. De alligatione Diaboli per mille annos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39100

S. I.

De alligatione Diaboli per mille annos.

VIDI, ait, ANGELUM DESCENDENTEM DE COELO : is repræsentat Christum & descensum ejus usque in inferiores partes terræ, Eph. 4. v. 9. cui *clavis* est ABYSSI, ut dictum fuit Cap. 1. v. 18. ubi Christus se primum esse & novissimum, fuisse mortuum & vivere; & habeo, inquit, *claves mortis & inferni*. In suo primo adventu LIGAVIT *fortem*, Matth. 12. v. 29. potestate ejus restrictâ, UT NON SEDUCAT AMPLIUS ac possideat GENTES; id est, ut non possit ultra orbem terrarum retinere in infidelitate, sed ut convertantur Gentes, & Christiana fides locum occupet Ethnicorum. *Alligavit eum*, ait S. Augustinus, (lib. 20. de Civ. cap. 7.) *mille annis; hoc est, ejus potestatem ab eis seducendis ac possidendis, qui fuerant liberandi, cohibuit atque frenavit.*

Quâdo:
& quid
sit ligaf-
se:
Ante adventum enim Christi (ait idem S. Doctor ser. 197. de temp.) fratres charissimi, solutus erat Diabolus: veniens Christus fecit de eo quod in Evangelio dictum est; nemo potest intrare in domum fortis & vasa ejus diripere nisi prius alligaverit fortem: venit ergo Christus, & alligavit Diabolum. (videri potest quod diximus ad 6. Tubam Tract. 13. §. 1. ubi adduximus Apostolum ad Col. 2. v. 15 de expoliatione Principatum per Christum.

Igitur quòd LIGAVIT EUM, ac MISIT IN ABYSSUM, & incarceravit, ET CLAUSIT, ET obSIGNAVIT; hieroglyphicè significant impeditam ei vim & adstrictam: præscriptosque ei limites suæ potestatis intra quos sit conclusa: signatumque esse SUPER ILLUM quo-usque, neque ultra, extendi possit ejus licentia nocendi. *Alligatio Diaboli*, ait rursus S. Augustinus lib. 20. de Civ. cap. 8. *est non permitti exercere totam tentationem quam potest vel vi vel dolo ad seducendos homines, in partem suam cogendo violenter, fraudulentèrve fallendo. Quod si permetteretur in tam longo tempore, & tantâ infirmitate multorum; plurimos tales, quales Deus id perpeti non vult, & fideles dejiceret, & ne crederent impediret: quod ne faceret, alligatus est.*

Neque frustra dicitur in Apocalypsi de CATENA MAGNA & laxâ. Nam quamvis alligatus, habet tamen suos libertatis fines, intra quos *circuit querens quem devoret.* 1. Pet. 5. v. 8. inquietus, non inveniens requiem & certus reverti in atrium suum unde fuerat repulsus. De catena idem Augustinus sermone citato 197. *alligatus est enim tanquam innexus canis catenis: & neminem potest mordere, nisi eum qui se illi mortiferâ securitate conjunxerit.*

Dicitur (v. 2.) SERPENS: quia, ut S. Cyprianus lib. de unit. Ecclesiæ;

per

Cohibuit
isse certis
finibus:

per pacis imaginem fallens, occultis accessibus serpsit, unde & nomen serpentis accepit. Dicitur ANTIQUUS: quia ab initio talis, à paradiso: ubi maledictus est ut retineret nomen serpentis, cujus formam assumpserat.

2. Quod attinet ad millenarium annorum; apage errorem qui aliquos tiam antiquos Patres inscienter involvit, in quibus S. Irenæus eo imbutus, ut apparet, à Papia & aliis qui nondum se penitus abdicaverant traditionibus Hebræorum: fore ut post resurrectionem communem regnetur à Sanctis cum Christo annis mille in terra. De quo S. Hieronymus in Dan. 7. *Cesset ergo mille annorum fabula.*

MILLE ANNI, numero abfoluto ex more Scripturæ, dictum est omne illud tempus quod fluit à morte Christi usque ad Antichristum. Quo spatio annorum inhibetur cursus Infidelitatis toti orbi communis, & Christiana Religio prævalet per orbem terrarum: juxta illud Christi ex occasione Gentilium qui cupiebant Jesum videre, Joan. 12. v. 31. *Nunc judicium est mundi, nunc Princeps hujus mundi ejicietur foras.* His mille annis exactis, OPORTET, quæ est infallibilis præscientia & iusta permissio divina, SOLVI Dabolium MODICO TEMPORE, id est sub Antichristo: quem recuperatâ potestate adhibebit ut seducat mundum iterum, stabiliat denuò Regnum universale infidele, & Christianitatem redigat ad angustias, prout sequitur v. 7.

Interim, in hoc intervallo mille annorum, multiplicata est Ecclesia nu-

mero electorum. Quorum eminentior pars, Martyres, v. 4. cernuntur *sedere SUPER SEDES*, quod promissum fuit primitiis Martyrum SS. Apostolis Matth. 19. v. 28. Jam enim ab initio hujus Millenarii constat transcriptas fuisse Cælo multorum ANIMAS DECOLLATORUM PROPTER TESTIMONIUM quod perhibuerunt Christo JESU ET PROPTER VERBUM DEI: hæc describuntur occupare illas *Sedes assignatas judicio* quod DATUM EST ILLIS, & *regnare CUM CHRISTO* interea. Non solas autem Martyrum, sed etiam cæterorum beatas animas eo temporis spatio defunctorum, regnare; observavit S. Augustinus lib. 20. de Civ. cap. 9. *Ideo tantummodo Martyrum animas commemoravit, quia ipsi præcipue regnant mortui, qui usque ad mortem pro veritate certaverunt: sed à parte totum, etiam cæteros mortuos intelligimus pertinentes ad Ecclesiam, quod est Regnum Christi.* Et quoniam supersunt Sedes occupandæ ab iis qui accedent post millenarium, OMNIBUS (Apoc. v. 4.) de quibus erit dicere NON ADORAVERUNT BESTIAM NEQUE IMAGINEM EJUS, NEC ACCEPERUNT CHARACTEREM EJUS IN FRONTIBUS AUT IN MANIBUS SUIS, in ultima persecutione: idcirco horum etiam numerus accensetur illis de quibus dicitur: VIXERUNT: videlicet vitâ animarum beatâ. HÆC, inquit, EST RESURRECTIO PRIMA: nondum resurrectio corporum, quæ erit resurrectio se-

O 2 cunda:

cunda: sed animarum. Ita sentit S. Augustinus l. c. cap. 6. sicut enim hæc suam habeat hæc mortem, de qua dicitur 2. Cor. 5. v. 14. *Omnes mortui sunt: sic habere possunt & transitum de quo Christus Joan. 5. v. 24. à morte in vitam.* in quo statu si permaneat anima usque ad dissolutionem à corpore, particeps est primæ Beatæ Resurrectionis: in qua sita est, inquit, v. 6. *Beatitudo & Sanctitas,* & immunitas à SECUNDA MORTE, atque in consortio DEI ET CHRISTI *Sacerdotium & Regnum mille annorum;* illud quo regnant animæ Beatorum, *nondum sibi* (ait Augustinus l. c.) *corporibus suis redditis.* Nam de reprobis addidit Apocalypsis, v. 5. **CÆTERI MORTUORUM NON VIXERUNT DONEC CONSUMMENTUR MILLE ANNI:** sensus est, *eo tempore non vixerunt quo vivere debuerunt; ad vitam scilicet de morte transeundo.* ita S. Aug. l. c. cap. 9. *donec enim finiantur mille anni id est, isto toto tempore quo agitur prima resurrectio.*

Quæ est animarū electarū.

In fine millenarii solutio Sathanae, & tempora Antichristiana. Cur de Antichristo

3. Hac velut parenthesi interposita de Regno Beatarum animarum: redit Joannes ad id quod versu tertio cœperat dicere: & continuans v. 7. ait: **CUM CONSUMMATI FUERINT MILLE ANNI, SOLVETUR SATANAS DE CARERE SUO:** id est, sua ei libertas incircumscripta permittetur ad seducendum.

Ubi quæri potest cum admiratione venerabundâ consiliorum inscrutabilium DEI: cur solutionem illam decreverit, & immane illud permiserit

periculum seductionis Antichristianæ tam horridæ. Cui quæstioni primum omnium opponendum est illud Apostoli, Rom. 9. v. 20. *O homo, quis es qui respondeas DEO?* Deinde triplex potest reddi causa: Prima, ut patefiat insatiabilis malitia & vis extrema fortis armati. Secunda, ut nihilominus innotescat illo fortior gratia Christi, & specimen novissimum Christianæ constantiæ contra omnes exertas vires seductoris ac persecutoris. simul & providentia DEI qui eum alligavit majore parte temporis; dedit autem & brevi tempore certamen forte suis electis ut vincerent. Has duas causas conjunxit S. Augustinus lib. 20. de Civ. cap. 8. his verbis: *Tales erunt, cum quibus ei belligerandum est, ut vincat tanto ejus impetu insidiisque non possint. Si autem nunquam solveretur, minus appareret ejus maligna potentia: minus sanctæ Civitatis fidelissima patientia probaretur: minus denique perspiceretur quam magno ejus malo tam benè fuerit usus Omnipotens DEUS: etenim post pauca: Et solvetur in fine; ut quam sortem adversarium, DEI Civitas superaverit, cum ingenti gloria sui Redemptoris, adiutoris, liberatoris aspiciat.* His dictis excurrit S. Doctor in laudem eorum qui constantiam tunc suam sunt probaturi: *In eorum sanè, ait, qui tunc futuri sunt. Sanctorum atq; fidelium comparatione quid sumus? quandoquidem ad illos probandos tantus solvetur inimicus, cum quo nos ligato tantis periculis dimicamus!* addit ad cohortationem nostri: *quamvis & hoc temporis intervallo quosdam milites Christi tam prudenter & fortes fuisse atque*

christo permiserit Deus!

Causæ tres.

Original
ms. 2019
1211

Atque esse non dubium est, ut etiam si tunc in ista mortalitate viverent quando ille solvetur, omnes insidias eius atque impetus & caverent prudentissimè, & patientissimè sustinerent.

Tertia est ratio permissionis hujus, (ea quam attigimus in Tract. 13. §. 1. ex S. Paulo) Justitia DEI, ad puniendos ultimò ad convincendos Judæos: ut qui noluerunt recipere veritatem, credant mendacio, 2. Theff. 2. v. 10. quam etiam rationem Paulus dat signorum & prodigiorum quæ permittentur Antichristo: de quibus S. Augustinus lib. 20. de Civ. cap. 19. seducuntur, ait, ejus signis atque prodigiis, qui seduci merebuntur; pro eo quod dilectionem veritatis, inquit, non receperunt ut salvi fierent. Et observat atque exponit phrasin Apostoli: fore ut mittat illis Deus operationem erroris: Nec dubitavit, ait, Apostolus addere, & dicere: Ideò mittet illis DEUS operationem erroris, ut cre-

dant mendacio. DEUS enim mittet: quia DEUS diabolum facere ista permittit; iusto ipse iudicio: quamvis faciat ille iniquo malignoque consilio. Ut regnet Antichristus super eos qui dixerunt de Christo Luc. 19. v. 14. Nolumus hunc regnare super nos. Donec evigilent sub hac ultima plaga, ut agnoscant errorem: ac diu flagellatum DEUS recipiat primogenitum filium suum, illum populum ex quibus Christus & qui ad Christum iterum. quæ est Bonitas DEI & Veritas: Justitia & miseratio!

Non quòd etiam interim exciderit verbum DEI (Rom. 9. v. 6.) qui implevit id quod in Evangelio dictum fuit DEUM posse, Matth. 3. v. 9. & Luc. 3. v. 5. filios Abrahæ, hos qui filii sint promissionis (ad Rom. h. c.) suscitare de lapidibus, id est de Gentilibus adoratoribus lapidum, iis de quibus scriptum est, similes illis fiant, psal. 113. v. 8.

§. II.

De congregatis ad-versus Civitatem dilectam.

Congregatio Satanæ:

1. **P**Rosequitur Apocalypsis de Diabolo jam soluto: EXIBIT, inquit, ET SEDUCET GENTES QUÆ SUNT SUPER 4. ANGULOS TERRÆ: GOG, ET MAGOG. Amplius cum non dicat de Gog & Magog, sine dubio de his nominibus non remittit ad Ezechielem qui fusè contra Gog se opponit. Et quidem ex S. Augustino diximus suprà (in Tract. 29. §. 1.) non fore

gentes certæ habitationi orbis affixas; sed perinde diffusas ut Ecclesia. Dicamus planissimè, & ex mente Ezechielis, Gog esse Antichristum, quo uteretur Satanæ seductore, quem constituit Caput cæterorum, unde & Ezech. 38. v. 3. Princeps Capitis appellatur. Magog verò esse, qui sub Gog vel ab Gog (hanc enim habet vim litera Mem apud Hebræos, una ex iis quas vocant Heemanticas; eandem quam præpositio

O 3 Lati-